

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Inuidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

sente Henrico Campaniæ Comite, qui ad eum Legatus venerat, ut quantæ subditorum suorum esset obedientia ostenderet monstratis in altæ turris summitate aliquot hominibus vnū nominatim euocauit, qui nulla mora facta in ipsorum conspectu se demisit, casuque obtritit vitam finiuit. Et cum alios etiam vocare vellet, Comitibus precibus vix retentus fuit.

VIDE V. *Ambitio. Amor sui. Immortificatio passionum. Iudicium proprium. Murmuratio. Presumptio. Superbia. Voluntas propria.*

INVIDIA.

Remedia contra Inuidiam.

IREMEDI. Considera quid Spiritus sanctus in diuinis literis contra inuidiam pronunciet. Primo enim prohibet illam, & inter grauiora peccata numerat. Christus enim inuidenti dixit. *An oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?* Et Apostolus. *Cum sit inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis?* Et. *Non in contentione, & amulatione, sed induimini Dominum Iesum Christum.* Et. *Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.* Et ibidem numerat inuidiam inter opera carnis à regno cœlorum excludentia. Et B. Iacobus. *Vbi zelus, & contentio, ibi inconstantia, & omne opus prauum.* docet eam noxiam esse inuido & aliis. *Paruulum,* inquit Iob. *occidit inuidia.* Et Salomon. *Vita carnum, sanctas cordis; putredo ostium inuidia.* Et Ecclesiasticus. *Qui sibi inuidet, nihil illo nequius, & hæc redditis est malitia illius.* Et Sapiens. *Inuidia diaboli mors introiit in orbem terrarum.* Et B. Ioannes. *Propter quid Cain occidit Abel? quia opera eius erant maligna, fratris autem eius iusta.* tradit eam apud Deum non esse impunitam. Vnde Salomon. *Qui in ruina latatur alterius, non erit impunitus.* Et. *Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius non exultet cor tuum, ne forte videat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam.* Et. *Vir qui festinat ditari, & aliis inuidet, ignorat quod egestas superueniet ei.* Et Sapiens. *Neg. cum inuidia tabescente iter habebis, quoniam talis homo non erit particeps sapientiæ.*

Matth. 20. 15.

1. Cor. 3. 3.

Rom. 13. 13.

Gal. 5. 26.

Iac. 3. 16.

Iob. 5. 2.

Prou. 14. 30.

Eccli. 14. 6.

Sap. 2. 24.

1. Ioan. 3. 12.

Prou. 17. 5.

c. 24. 17.

c. 28. 22.

Sap. 6. 25.

Cypr. serm. de

zelo & liuore.

Basil. hom. 11.

II. REMEDI. Considera SS. Patrum testimonia. **S. CYPRIANVS** *Nihil magis Christiano cauendum, nihil cautiùs prouidendum, quam ne quis inuidia & liuore capiatur, ne quis dum zelo in fratris odia conuertitur, gladio suo nescius ipse perimatur.* Et infra. *Inuidia radix est malorum omnium, fons cladum, seminarium delictorum.* **S. BASILIVS.** *Inuidia est interitus vitæ, pestis natura, aduersa omnibus bonis ex Deo venientibus, demum ipsi Deo contraria.* Et infra. *Fugiamus intolerabile malum, Serpentis id est præceptum, diaboli inuentum, inimici factio, punitiois arrhabo,*

- peccatis impedi mentum, via ad gehennam, regni caelorum privatio. Nam et ipso fatetur ore hoc vitium inuidi. Aspectus illis est aridus et obscurus, pena subvitiis, suspensio demissum, anima iis morbo suffusa, prudentia destituta. **B. GREG. NYSS.** Invidia malorum princeps, mortis mater, prima peccati ianua, vitiorum radix, doloris initium, calamitatis parens, inobedientia causa, ignominia principium, mortifer stimulus, mucro reconditus, natura morbus, belis venenosa, tabes sponte adhibita, telum amarum, figens animam clauus, flamma cordis, intestinorum ignis. Hanc qui habet, non suis malis, sed alienis bonis infelix est. Melius similis, quos cadaueribus. pasci et pretioso vnguento emoriatur.
- HIER.** Invidia aliena felicitate torquetur, et in duplicem scinditur passionem, cum aut ipse est aliquid in eo, in quo alium esse non vult; aut alium esse videns meliorem, dolet se ei non esse similem. Pulchre quidam de invidia luit, dicens. Iustus invidia nihil est, quae proitius ipsum Auctorem rodit, discruciatque animum, lo. **CHRYS.** Invidi peiores sunt feris, de monibus autem pares et forte deteriores: nam ferae escae indigentes, vel a nobis irritata aduersus nos armantur: invidi vero etiam beneficiis allesti bene meritos maleficiis persecuti sunt. Demones quoque, licet contra nos bellum exercent impacatum, consortibus tamen generis non insidiantur. Unde Iudaeis Christus os occultum cum eum in Beelzebub eicere demonia calumniarentur. Invidi vero neque naturae communionem reuerentur, neque sibi pepercunt. Et paulo post. Omnis venia caret hoc peccatum: nam fornicator quidem concupiscentiam pretendere potest, fur paupertatem, homicida furorem. Tu vero quare dices causam rogo? nullam penitus, nisi tantum intensam nequitiam, etc. Hoc vitium et fornicatione peius est, et adulterio. Hoc enim in operato tantum sistit, invidia vero vis totam subvertit Ecclesiam, et toti nocet terrarum orbis. Haec homicidij mater est, ita fratrem Cain occidit, ita Iacob Esau, ita Ioseph fratres, ita convulsos homines diabolus. **AVGVSTINVS** de Genesi ad litteram. Cum superbia sit amor excellentiae propriae, invidia vero sit odium felicitatis alienae, quid inde nascatur satis in promptu est. Amando enim quisque excellentiam suam vel paribus invidet, quod ei coaequantur, vel inferioribus, ne sibi coaequantur, vel superioribus, quod eis non coaequantur. **B. P. OSPE** libro tertio de vita contemplativa. Invidi de bonorum malis gaudent, de profectibus lugent, de inimicis gratulantis ardent, de prebendis proleoris sui malitiam iument, semper amari, nunquam certi amici diaboli, inimici etiam sui, omnibus odiosi, ad gaudenda anxii, ad plangenda laeti, utrobique peruersi. Inter amicos discordias seminant, discordantes ad tempus, si possunt, in dissensione confirmant. Opinionem honorum mendaciter decolorant, in spiritualibus carnalia laudant, ut spiritualia bona eis deesse persuadeant. Amicitias simulant, ut eos, qui se in autem sibi commiserunt, quae possunt arte decipiant, etc. **GREG. 5.** Moral. Quamuis per omne vitium, quod perpetratur, humano cordi aut qui hostis vitium infunditur, in hac tamen nequitia tota sua viscera serpens concutit, et imprimenda malitiae pestem mouet. De quo nimirum scriptum est. Invidia diaboli mors intravit in orbem terrarum. Nam cum densum cor litoris putredo corrumperit, ipsa quoque exteriora indicant, quam graviter animum vesania instigat. Color qui ppe pallore afficitur, oculi deprimuntur, mens accenditur, et mem-

bra frigeant: sit in cogitatione rabies, in dentibus stridor, cumq[ue] in latebris cordis cre-
scens absconditur odium, dolore caeco tenebrat conscientiam vulnus inclusum, &c.

III. REMED. Considera, vt inter morbos corporales, quidam sunt
incurabiles, ita inter spirituales morbum inuidia[rum] quali esse incurabilem,
atq[ue] idcirco diligentior sis in quaerendo efficaci contra eum antidoto. In-
curabilem quali esse notarunt plurimi Patres. CYPRIANVS. Facilior cu-
ra est, vbi plaga perspi. ua, & cito ad sanitatem medela subueniente perducitur vulnus,
quod videtur. Ze' i' vulnera obstrusa sunt & occulta, nec remedium cura medentis ad-
mittunt, qui se intra conscientia latebras caeco dolore clauserunt. Et ita fra. Calamitas
sine remedio est odisse felicem. BASILIUS. Inuidus rogatus vt morbum suum mani-
festet se accusare omnino veretur, morbum in imo cordis recessu rodentem atq[ue] absumē-
tion viscera retinens. Itaque nec medi. u. nec medicinam ad eum sugandum aptam in-
uenire potest, quanquam curandorum & grorum tot refertis sint libri. CHRYS. ad po-
pulum Antioch. Tam insanabilis est iste morbus, vt & innumeris medicamentibus
superpositis propria scaturiat tabem. B. PROSPER de vita contemplatiua. In-
uidiosum facit excellentia meriti, inuidum poena peccati: nec ei ab homine potest reme-
dium adhiberi cuius est vulnus occultum. CASSIANVS. Secundum sane est inuidia
morbum difficilius ad medelam, quam cetera vitia peruenire. Nam eum quem semel
veneni sui peste corruperit, poene dixerim carere remedio. Et post. Vsq[ue] adeo incurabi-
lis est ista perniciēs, vt blandimentis exasperetur, inflatur obsequiis, misericord. ib. irritetur.
quia vt Salomon ait. Nil. i. suscipiet zelus. Quanto enim amplius alius aut humilitatis
subiectione, aut patientia virtute, aut misericordie laude profecerit, tanto ille maiorib.
inuidia simulis incitatur, qui non nisi ruina[m], aut mortem eius cui inuidet concupiscit.

IV. REMED. Considera, quam multa mala oriuntur ex inuidia. Ea
describit B. CYPRIANVS. Non est, inquiens, quod aliquis existimet malum istud
vna specie contineri, aut breuib. terminis, & angusto sine conclusi. Latè patet zeli mul-
tiplex & secunda perniciēs, radix est omnium malorum, &c. Inde odium surgit, animositas
inde procedit, auaritia am zelus inflammat, dum quis non potest suo esse contentus, videns
alterū ditiozem. Ambitionē zelus excitat, Diuinitas spernitur, magisterium Christi ne-
gigitur, iudicij dies non prouidetur. Inflatur superbia, exacerbatur sanctia, perfidia prauari-
tatur, impatientia concuiscit, furit discordia, ira feruescit. Nec se potest iam cohibere, nec
regere, qui factus est potestatis aliena: Hinc Domitica vinculi pacis rumpitur, hinc ca-
ritas fraterna violatur, hinc adulteratur veritas, vnitas scinditur, ad haereses atq[ue] schis-
mata profilitur, dum obtrektatur sacerdotibus, dum Episcopis inuidetur, &c. multa.

Et CHRYS. Graue quid inuidia, graue & simulatione plenum. Hoc mundū innumeris
repleuit malis. Ex hoc morbo licib. plena sunt tribunalia, ex hoc pecuniarū amor, ambē-
tio, & inanis gloria. hinc vrbes obsidentur, & mare piratas habet. hinc per orbē cades,
hinc genus nostrū dissipatū est. Quodcunq[ue] malū videris ex hac radice producit. Iam ni-
si in Ecclesiis debachata est, & prius innumera pertraxit mala. Hoc auaritia parit, vi-
tū omnia cōfundēs, & iustitia corrumpens, S. GREG. lib. 31. moral. hos numerat

Cypr. de zelo &
liuore.

Bas. hom. 11.

Chry. hom. 53.

Prosp. l. 3 c. 5.

Cass. coll. 13. 17

pro. 6. 35.

Cyp. l. c. 1.

Chry. hom. 44.
ad p. Ant.

Greg. c. 17.

inuidia

inuidiæ effectus. Odium, susurratio, detractio, exultatio in aduersis proximi, afflictio autem in prosperis.

Basil. cit.

Aug. serm. 83. de Temp.

Chryf. hom. 41. in Matth.

Hom. 44. ad pop. antioch.

Aug. ep. 48. Chryf. h. 44. ad pop.

Aug. in Psal. 58.

V. R E M E D. Considera, quo plus ab hoc morbo abhorreas, quam tetrus bestiis hoc vitium S. Patres comparent. S. B A S I L I V S confert cum viperis. Sicut enim, inquit, viperas dicunt ab utero ventre matris nasci, sic inuidia concipientem se animam corrodit & tabefacit. Idem Augustinus. Deinde cum vulturibus & muscis. Sicut enim vultures pratis amœnis & odoratis desertis ad iabida & faculenta loca feruntur: muscæ quoque, prateritis salubribus membris ad vlcera properant; sic inuidi neglecto vite splendore & rebus magnificè gestis, errata tantum obseruant & diuulgant. Et supra. Quam bestia morum immaritate non superant? Canes namq. educatione mansuescunt, leones obsequio tractabiles fiunt, inuidi tantum officio agrestiores euadunt. Chryostomus verò cum scarabæis, & canibus rabidis, & suis. Quemadmodum sues, inquit, lutosa immunditia, & demones nostris damnis letantur, sic inuidi calamitate proximorum exultant, alienas iacturas suos questus existimant. Nonne igitur tales homines lapidibus petendi? nonne omni cruciati torquendi? Non aliter profecto quam rabidi canes, demonisq. atroces furia. Nam velut scarabæi alieno stercore, sic inuidi aduersa aliorum fortuna nutriuntur. Inuidia pestiferum malum, hominem in diaboli conditionem, ac in demonem immansum conuerit. Immo alibi, vt diximus, facit inuidos pares feris & demonibus, imò deteriores.

V. I. R. E. M. Considera primam huius vitii originem. Facilius enim malum, inquit B. C Y P R. tam perniciosum à nobis vitabitur, si eiusdem origo & magnitudo noscatur. Hinc diabolus, addit, inter initia statim mundi, & perit primus & perdidit. Ille Angelica maiestate subnixus, illi. Deo acceptus & carus, postquam hominem ad imaginem Dei factum conspexit, in Zelum maleuolo litore prorupit, non prius alterum deticiens instinctu zeli, quàm ipse zelo an. e. di. i. c. t. u. s. captiuus ante quàm capiens, perditus am. quam perdens, dum stimulante litore homini gratiam dare in mortalitatis cuspide, ipse quoq. id quod prius fuerat amisit. Hinc nouæ fraternitatis prima odia, hinc perniciosa coeperunt. B A S I L I V S in aliquot scripturæ locos. Ad maiorem mali inuidia custodiam, hoc addimus, ipsum esse proprium diaboli vitium. Non enim diabolus statim creatus est diabolus, sed cum Angelicam potestatem accepisset, in demonis naturam conuersus est; & à Dei familiaritate alienatus postquam vidit hominem, paruum quidem animal supra omnes creaturas honoratum, cum esset antiquior homine, hunc ei honorem inuidit; maxime cum videret eum à Deo tanquam delicias in paradiso collocatum & Angelos ei adhibitos pedagagos, & Deum eum eo conuersantem. Cæteri quoque Patres vocant vitium diaboli, vt Augustinus in epistola ad Vincentium, & diaboli filiam, vt Chryostomus.

V. I. I. R. E. M. est Humilitas, inuidia enim comes est superbia. Quoniam superbiæ comes est inuidia, inquit A U G V S T I N V S, fieri non potest, vt superbus non inuideat. Alii faciunt superbiæ filiam. Quæ in tantum, vt habet Pro-

PROSPER, de superbia fonte manavit, ut diabolus, qui per superbiam perit, hominē
 primum statim, succensus invidiae felle, perdidit. GREG. addit, semper eam sole-
 re nasci ex supbia. Quare nullo antidoto efficacius tollitur invidia, quam
 quo supbia. Superbia n. cedit humilitatis imperio, ut idē affirmat Prosper.
 Hoc remedio Christ⁹ sanavit invidiam exortam inter suos discipulos, ut
 observavit B. CYPR. Huic periculo, inquit, consulens Domin⁹, ne quis zelo fratris
 in laqueum zabuli incurreret, cum eum discipuli interrogassent, quis inter illos maior
 esset, Qui fuerit, inquit, minimus in omnibus vobis, hic erit magnus. Amputavit o-
 mnem emulationem respiciendo suam, omnem causam & materiam mordacis invidiæ eruit &
 abscedit. Exaltationis apud nos non potest esse contentio, de humilitate ad summa cresci-
 mus. Et B. HIER. Ve doceamur in sanctos quoque cadere posse invidiam & soli Deo
 puram clementiam derelinqui, filiorum zebedæi consideremus exemplum, pro quibus cū
 mater mota pietatis affectu nimis grandia postulasset, reliqui decem discipuli indignati
 sunt. Et Iesus advocans eos dixit. Quicumque inter vos voluerit esse primus, sit vesler
 servus: quoniam filius hominis non venit ministrari, sed ministrare.

VIII REMED. f. aeterna Caritas, quod sedulo quoque inculcat libro
 sæpe citato, (quem B. Hieronymus alicubi appellat valde optimum) CY-
 PRIANVS dicens. Qui inter se utaria monita & præcepta cœlestia custodienda ser-
 vandaq; magis mandati discipulus Dominus, quam ut eadem dilecti-
 ne, qua discipulos ipse dilexit, nos quoq; invicem diligamus? Quomodo autem vel pacem domini vel carita-
 tem tenet, qui intercedente zelo, nec pacificus potest esse, nec carus? Ideo & Apostolus Pa-
 lus cum pacis & caritatis merita depromeret, adiecit. & dixit. Caritas magnanima est,
 caritas benigna est, caritas non zelat. docens scilicet & ostendens eum posse caritatem te-
 nere quis quis magnanim⁹, & benign⁹, & à zelo & liuore alien⁹ est. Et CHRYSO-
 ST. ad pop. Ant. Fugiamus invidia pestem. Non enim licet cuadere ignem diabolo paratū
 ab hoc malo non liberatos. Liberabimur autem, si cogitemus, quomodo Christus & nos
 dilexerit, & alterutrum amare præcepit. At quomodo nos dilexit? Pretiosum sanguinem
 dedit: pro nobis, qui eramus inimici, & modo peccaueramus: hoc etiam fac pro fratre. Nā
 propterea dicit. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut ego dilexi vos.
 imò verò nec ita merisuram statuit. Nam ipse pro inimicis hoc fecit, at non vis tuam pro
 fratre sanguinem effundere. Quid igitur illius sanguinem fundis ex opposito mandatum
 impugnans.

IX. REMED. Rerum humanarum, hoc est, opum, honorum & vo-
 luptatum contemptus. Est S. BASILII. Quid faciendum, inquiens, ut hac peste
 affecti facile liberemur? Si nihil rerum humanarum magni aestimemus: non enim in re-
 bus fluxis bonum constituimus, sed ad eternorum bonorum participationem vocati su-
 mus. Opes, honores, voluptates, eloquentia, instrumenta sunt virtutis recte utentibus,
 nihil per se vera felicitatis habentia. Qui ergo ita fuerit animatus ut nihil vsquam huma-
 num admiretur, huic procul a vicio invidia dominari non poterit.

X REMED. Amor aeternæ beatitudinis. Est B. GREGORII libro
 quinto

quinto Moralium. *Qui, inquit, liuoris peste plenè carere desiderat, illam hereditatem diligat, quam coharedum numerus non angustat, quæ & omnibus vna est, & singulis tota: quæ tanto largior esse ostenditur, quanto ad hanc percipientium multitudo dilatatur. Imminutio ergo liuoris est affectus surgens interna dulcedinis, & plena mortuus est perfectus amor aternitatis. Nam cum mens ab eius rei appetitu retrahitur, quæ accipientium numero partitur, tanto magis proximum diligit, quanto minus ex profectu illius sua damna pertimescit.*

Cyp. 1. cit.

Sap. 2. 24.

Gen. 4. 8.

Gen. 27. 41.

Gen. 37. 28.

2 Reg. 18. 11.

XI. REMED. Considera exempla eorum qui per inuidiam perierunt, vel certe ob illam male audierunt. Præcipua perstringit B. CYPRIANUS his verbis. *Quale malum est, quo Angelus cecidit, quo circumuentri, & subuerti alia illa & præclara sublimitas potuit, quo deceptus est, qui decipit? Exinde inuidia grassatur in terris, sicut scriptum est. Inuidia zabeli mors introiuit in orbem terrarum, imitantur ergo illum, qui sunt ex parte eius. Hinc noua fraternitatis odia, dum Abelinum Cain zelat iniustus, dum bonum malus inuidia & liuore persequitur. Iniuste oppressus est, qui iustitiam primus ostenderat: occisus est impiè, qui moriens non repugnabat. Et quod Esau fratri suo Iacob inimicus exitit Zelus fuit. Nam quia ille benedictionem patris acceperat, hic in odium persecutionis facibus liuoris exarsit. Et quod Ioseph fratres sui vendiderunt, causa vendendi de emulatione descendit, postquam id quod sibi in visionibus prosperum fuerat ostensum simpliciter ut frater fratribus exposuit, in inuidiam maleuolus animus erupit. Saul quoque rex ut Dauid dilisset, ut persecutionibus saepe repetis innocentem, misericordem, mitem, lenitate patientem necare cuperet, quid aliud, quam zelus stimulus prouocauit? quia Goliath interfecto & operat dignatione diuina tanto hoste delecto populus admirans in laudes Dauid prælicationis suffragio profiliit. Saul simultatis atque insectationis furias de liuore concepit. Et ne longum faciam, percutis simul populi attendantes interitum. Iudei nonne inde perierunt, dum Christo malunt inuidere, quam credere? obtruncantes magnalibus quæ ille faciebat, zelo excæcante decepti sunt, nec ad diuina noscenda cordis oculos aperire potuerunt. Quæ nos considerantes, fratres charissimi, contra tantam mali perniciem vigilanter & fortiter dicata Deo & vegetata pectora nostra muniamus. Aliorum mors proficiat ad nostram salutem; imprudentium pœna prouidentibus confert sanitatem.*

A N T I D O T V M

Pro inuidioso.

Hier. in c. 5.

I N T E R inuidum & inuidiosum, auctore B. HIERONYMO libro tertio commentariorum in epistolam ad Galatas, hæc inter est, quod inuidus felicitiori inuidet. Inuidiosus autem is est, qui ab alio patitur inuidiam. Illud vicii, hoc virtutis

virtutis nomen est. Inuidus enim in inuidioso non inuidet, nisi bonum, felicitatem, virtutem. Prosperitatem inquit Ambrosius, cito sequitur inuidia. Et Hieronymus ad Eustochium. Semper virtutes sequitur inuidia, feriuntque summos fulgura montes. Nemo siquidem, ut bene dixit Augustinus inuidet misero. ANTIDOTUM ergo pro inuidioso suppeditat duplex B. Hieronymus in Epitaphio S. Paulæ Romanæ: alterum suo, alterum B. Paulæ nomine in hæc verba. Ego aiebam liuori esse cedendum & dandum insania locum, quod fecisset Iacob in fratre suo Esau, & Dauid in pertinacissimo inimicorum Saul: quorum alter in Mesopotamiam fugerit, alter se Allophylis tradiderit, malens hostibus, quam inuidis subiaceret. At illa respondebat. Iuste hæc diceret, si diabolus contra seruos Dei & ancillas non ubique pugnaret, & ad omnia loca fugientes non præcederet, si non sanctorum locorum amore retinerer, & Bethlehæ meam in alta reperire posse in parte terræ. Cur, n. non patienti a liuore superè: cur non humilitate frangam superbiam, & percutienti maxillam offeram alteram, dicente Apostolo Paulo. Vincite in bono malum? Nonne Apostoli gloriabantur quando pro Domino sunt passi contumeliam? Nonne ipse Saluator humiliavit se formam serui accipiens & factus est obediens patri usque ad mortem, & mortem crucis, ut nos sua passione saluaret? Iob nisi certasset, & viciisset in prælio, non accepisset eorum omnia iustitia, &c. Et post multa, His & talibus testimoniis quasi armatus a Deo, & aduersus omnia quidem vitia, sed præcipue instruebat se contra inuidiam sentientem, & patiendi iniurias furorem rabidi pectoris mitigabat. Denique usque ad diem mortis, & huius patientia, & aliorum zelus omnibus patuit: qui suam odit auctorem, & dum amulum laedere nititur, in semetipsum proprio furore batur.

Amb. hb. 7. de Abraham. c. 7.
Hieron. ep. 27.
Aug. in ps. 44.
Hier. ibid.
1. Rem. fuga.
Gen. 23. 7.

2. patientia & humilias.
Rom. 12. 21.
Act. 5. 41.
Phil. 2. 8.

VIDE. V. Amor sui. Avaritia, Immortificatio passionum. Superbia. Tristitia.

IRA

Remedia contra Iram.

REMEDIUM. Considera sententias diuinæ scripturæ quæ damnant illam tanquam valde noxiam animæ & corpori. Nam Iob ait. Verè stultum inter fecit iracundia. Et. Qui perdis animam tuam in furore tuo. Et Salomon. Vir iracundus prouocat rixas, & qui patiens est mitigat suscitatas. Et. graue est saxum, & onerosa arena, sed ira stulti utroque grauior. Et. Ira non habet misericordiam. Et. Eccles. Ira & furor, utraq; execrabilia sunt. Et. zelus & iracundia minuunt dies, & ante tempus senectutem adducunt cogitatus. Et Christus apud Matthæum. Omnis qui irascitur

Iob 5. 2.
Iob 18. 4.
Prou. 15. 1.
Prou. 27. 4.
Eccles. 27. 33. & 30. 26.
Matth. 5. 22.

Gg 2 fratri